

Stojący w centrum Starego Rynku ratusz – siedziba **Muzeum Historii Miasta Poznania**

– był pierwotnie jednopiętrowym budynkiem wzniesionym najpóźniej na przełomie XIII/XIV w. Z tego czasu pochodzą gotyckie piwnice (obecnie remontowane). W połowie XVI w. włoski architekt Jan Baptysta Quadro przebudował ratusz i nadał mu reprezentacyjny charakter. Budynek uzyskał jednolitą renesansową bryłę zewnętrzną i nowy układ wewnątrz z okazałą Wielką Sienią (Salą Renesansową).

Ekspozycja, rozmieszczona w salach parteru, a także I i II piętra, opowiada o historii miasta i dziejach ratusza od czasów lokacji (1253 r.) do lat 50. XX w.

Stojąc przed ratuszem, warto zwrócić uwagę na wizerunki królów polskich z dynastii Jagiellonów i Piastów, widoczne w pasie attyki i w arkadach bocznych loggii, oraz na znajdujący się w środkowej wieżycy zegar ze słynnymi koziołkami (symbolem Poznania), trykającymi się codziennie o godz. 12. Twórcą pierwszego mechanizmu, w 1555 r., był mistrz Bartłomiej Wolff z Gubina.